

NOSTRES IDEES SOBRE LA COREA DE SYDENHAM. ETIOLOGIA, PATOGENIA I TRACTAMENT ESPECIFIC PER LA FARADITZACIO GENERAL

pel Dr. FRANCESC XERCAVINS I ROMEU

Respecte de la Corea de CYDENHAM tenim un concepte molt diferent de les opinions que han sostingut la majoria d'autors, i dissentim més en el considerar-la deguda a processos infecciosos. Segons una estadística basada en uns 400 casos de malalts assistits en el nostre consultori, en la qual ens fonamentem per al present treball, podem afirmar que en la gran majoria han obrat com a causa determinant, trastorns emocionals forts. En els que hi ha jugat el reumatisme sens cap emoció vista, no arriben a un 10 %; en un 15 % han tingut manifestacions reumàtiques; però ha fet explosió dit trastorn després de disgustos, ensurts, etc., així és que de cada 100 coreics en resulten sols 25 amb manifestacions del mateix, i 75 sense que acompanyin dolors de cap mena, i sols veient-se estats emocionals més o menys forts.

Hi ha diferents variants dintre la corea, des de la més lleugera a la que quasi es pot dir bogeria coreica. Algunes formes frustrades, que en pocs dies curen després d'algunes malalties infeccioses; monocoreïques, o en un sol braç, hemicoreïques, o en un costat, com una hemiplexia; altres vegades amb moviments i al mateix temps amb parèsia, forma que denominem ataxo-adinàmica; la corea flàcida paralítica de GOWERS, que encara que no sigui la veritable de Sydenham té el mateix tractament específic d'aquesta, és la pseudo-paràlisi o limp-corea de WEST que ataca una extremitat i més al braç dret, i per últim

la forma de gran corea que envaeix tot el sistema muscular, forma quasi teatral de moviments que podem dir ne grau arítmia coreica.

Etiologia.—En general és una malaltia de les criatures. Se l'observa dels 3 als 15 anys, però també n'hi ha dels 15 als 19. N'hem assistit algunes de més anys.  s molt més freqüent en el sexe femeni a proporció de 65 a 70  . Tenen més facilitat els delicats, per creixement ràpid, an mia, alimentació pobre, malalties, infeccions, i més, després del xarampió, grip i tifoidea. Fa uns 3 anys vàrem curar una noia en el seu domicili, afectada de tifoidea gravíssima amb endocarditis i contraccions tan intenses que sembla impossible resistir; amb 30 aplicacions va quedar curada d'aquesta, seguint son curs la infecció i trastorns del cor.

Els fills de neurast nics, històriques i dels que pateixen d'altres manifestacions orgàniques funcionals nervioses i els discr sics, tenen més facilitat; els primers a ésser més emotius, i els segons a ésser reum tics i pel mateix m s propensos a patir de corea.

Passem a descriure les dues gran causes d'aquesta malaltia. En la primera d'aquestes grans causes hi figuren tota classe d'emoci s morals, espants, ensurts, contrarietats, patir de por i angoixa, repressions pels pares, mestres, etc, que obren com a causa determinant de la corea. Per provar les nostres apreciacions sobre l'influx de l'acte emotiu al qual deu concedir-se més valor que l'admès fins ara pels autors, explicarem alguns exemples, dels quals resulta que moltes vegades ha seguit l'afecte a la causa, en nois sense cap vici ni decaïment orgànic. Un noi de 9 anys que jugava en el Parc, en veure que altres corrien darrera d'ell, es posà a fugir espantat, l'agafaren, li pagaren i als pocs dies comença la malaltia. Un altre d'11 anys, per renyines amb els seus germans, fou un dia castigat pel seu pare i li va pendre un llibre que li agradava molt; era un nervioset i als pocs dies va sofrir la corea. Una noia de St. Pere de Riudevitalles i una altra de St. Pere de Ribas, que varen sentir uns trets estant en el camp, es sobressaltaren, i es presentaren els moviments.

Altres molts podríem citar, tots per impr ssions, ésser perseguits per gossos, vaques, tancats en cambres fosques, etc., en els quals, en la majoria al 5 a 8 dies, començaren els moviments, i alguns al mateix dia o l'endem  del surt.

Quant a l'acció del reumatisme junt amb emocions, també podriem explicar alguns casos, dos d'ells recents, que patint de reumatisme tingueren emocions; l'un era un noi que tirava pedres a una vinya; el pagès al veure'l, va mena ar-lo amb un ganivet i fugí corrent fins a casa seva tot esglaiat; l'altre una noia que va tenir por de lladres per sentir soroll a casa seva; als pocs dies va esclatar en els dos, el ball de St. Victor.

Patogènia.—Com es produeix aquesta malaltia? Generalment s'admeten dues teories, la de la infecció i la nerviosa. A la primera, defensada per respectables autoritats, SAGNET, MARIE, TEISSIER, MEYER, STRUMPELL, MOEBIUS, etc., no podem assentir en tot, sols en part quan es tracta de malalts de fons infecciós o reumàtic. S'han buscat bacils específics i s'han trobat sols esta-filococs i toxines produïdes per aquells que en general són causa d'infeccions comuns.

La teoria nerviosa, o sigui de la corea-neurosi de PINEL, CHARCOT, GOWERS, JOFFROY i d'altres és més natural. Diuen que és una neurosi cerebro-medul lar d'evolució o creixement i a vegades a causa de degeneració, puix  s a l'edat del desenrotllament.

La nostra humil opinió, que no esperem es prengui malament, és la que segueix, filla de l'estudi de gran nombre de casos. Exposada fa molts anys pel meu pare, la repetim avui perquè tenim la pretensió que deuria ser més estudiada; creiem que existeixen alteracions lleugeres en el substr tum anat mic de les zones corticals del cervell, les rol ndiques principalment i podria ser que també en alguns ganglis de la base, la qual cosa és causa de falta de conductibilitat dels corrents nerviosos des de l'aparell central de la inervació d'on parteix l'impuls psíquic, volitiu fins a la perifèria. D'aquí la incoordinació de moviments voluntaris deguts a la interrupció de dites connexions histològiques, i  s perquè l'impuls dels corrents centrífugs no passi directe i lliurement des dels centres elaboradors i propulsors dels moviments, als cordons medul lars i a les terminacions nervioses de les extremitats. Tots els moviments coreics són reflexe d'astènia i incoordinació perquè l'impuls volitiu, àdhuc donant-li energia, no pot vèncer les modificacions en les connexions intracel lulars.

I com es produeix tal manifestació org nica en les zones rol ndiques? Recordem  o que passa quan rebem una impressió forta, un surt; aquest impressiona les capes de l'escorça del

cervell, per instint fem un moviment brusc, intens, brutal, de vegades s'exterioritza amb ganyes a la cara, al mateix temps que una contracció ràpida i enèrgica d'un o dos braços, com també de les cames i de tot el cos. Això significa un estímul cerebral que es concentra en els centres psico-motrius, d'on parteixen corrents per a tots els actes de la vida. D'aquí les modificacions en la textura histològica de les regions dites que concorden amb les alteracions trobades pels treballs anatomo-patològics fets per diferents investigadors, o siguin trastorns vasculars, endarteritis, focus de petites embòlies degeneracions hialines dels nuclis cel·lulars, trastorns de la mielina en les fibres nervioses, exsudats, etc., propis no sols de la corea sinó també d'altres trastorns cerebrals que donen síndromes més o menys semblants.

Tractament en general i l'específic per la faradització.—El tractament intern, quasi admès per tots els autors, és el de l'arsènic, que, a part de l'específic preconitzat per nosaltres, és el millor, però no podem acceptar-lo com el mitjà curatiu més radical, perquè es donen molts casos en què no els fa cap efecte curatiu, i a moltes criatures, a les 8 o 9 gotes de Licor de Fowler se'ls presenten símptomes d'intolerància gàstrica. Dels 400 coreics tractats per la faradització general, almenys un 50 % havien ja pres l'arsènic, en diferents formes durant alguns mesos, sense obtenir millora, i tractats sols pel Licor de Fowler curats ràpidament amb un o dos mesos no arriben de molt a un 10 %. Els medicaments sedants no curen la corea, sols serveixen per a calmar l'excitació nerviosa, sobre tot la cerebral, deliris nocturns, insomni, etc. D'ordinari els aprofita més les medicacions tòniques i lleugerament reconstituyents.

Técnica de la faradització general.—Desde fa uns 15 anys que l'apliquem en el nostre consultori sempre amb èxit creixent. S'ha de disposar d'un bon aparell faràdic, millor de corrent continu i carrets de Ruhmkorff de fil gros, amb l'interruptor que funcioni bé, i s'ha d'interrompre el corrent d'una manera rítmica, que en dongui de 90 a 110 per minut, amb energia suficient per a provocar una lleugera contracció muscular, la qual cosa s'obté introduint per tanteig el carret induït en l'inductor, de 30 minuts la duració del corrent i sessió diària. Els pols els apliquem de la següent manera: el + en la part alta de l'espina dorsal i el — per mitjà d'un fil de quatre caps amb plaques que es fixen als braços o mans i a les cames.

Resultats obtinguts.—D'entre 400 coreics podem afirmar que 300 han sigut curats amb 25 sessions i alguns sens arribar a tal nombre; els altres 75 amb 30 i els 25 restants per ésser de forma pseudo-paralítica han necessitat 35 sessions. Ni un no ha fallat, tots curen. Els curats amb aquest procediment surten més forts que abans de la malaltia i  s rara la repetició de la mateixa, de tan gran nombre sols en sabem 6 i amb 10 o 12 corrents retornaren a l'estat normal. En canvi dels vinguts al consultori per primera vegada, molts l'havien patit 4 i 5 vegades, durant-los-hi cada vegada 5 o m s mesos.

Com a resum podem sentar les tres següents

CONCLUSIONS

1.^a, *etiològica*.—Que el reumatisme, infeccions i processos que produeixen decaïment orgànic, poden predisposar, però per terme general no són causa suficient per si sols, per al desenrotllament de la corea. Les emocions de tot gènere són les causants almenys en 70   de les mateixes.

2.^a, *patog nica*.—A part de les modificacions que donguin reumatisme i estat orgànic en el teixit nerviós, deu considerar-se que el xoc produït per la impressió moral en les regions corticals, ocasionin all  alteracions de circulació i nutrició, i com derivades faltes de connexions entre les c l lules i fibres nervioses, i com els corrents nerviosos no poden seguir una línea recta, són desviats, i falta harmonia entre l'impuls i la conducció d'aquest; d'aquí els moviments incoordinats per manca de unificació en la direcció i marxa de les mateixes.

3.^a, *terap utica*.—Que la faradització general constitueix avui dia el tractament específic, puix és senzill i dóna seguretat completa de la seva curació.